

त्मदानेन. 2) occidere, interficere. MAH. 3. 8541.: श्रग-स्त्येने ह वातापिः किमर्थम् उपशामितः.

c. नि *Caus.* निशामयमि 1) videre, conspicere. R. Schl. I. 2.6.: श्रकर्दमम् इदन् तीर्थन् निशामय. *Gerund.* निशाम्य et निशम्य (v. *Caus.* rad. simpl. शमयामि); R. Schl. I. 69.18.: राघवौ पुत्रौ निशाम्य; II. 46.18.: प्रकृतीसूता निशाम्य; MAH. 1.1137.: निशाम्य ते डुःखम् इदम्; N. 26.6.: निशाम्या य हयश्चस्य लिङ्गानि; A. 10.57.58.: रैद्राख्वनिषिष्ठान् ... निशाम्य; R. Schl. II. 52.14.: सरथम् मानू निशम्यै 'कम्. 2) audire. R. Schl. II. 57.21.: तदू वाक्यं राजस्वोणान् निशामयन्. *Gerund.* निशाम्य. BR. 3.1.: तयोरु डुःखितयोरु वाक्यम् ... निशाम्य; R. Schl. I. 2.17. II. 44.25.52.4.66. 10. RAGH. 2.61.

c. नि *praef.* वि� *Caus.* audire. *Gerund.* विनिशम्य. IN. 5.62.

c. नि *praef.* सम् *Caus.* id. MAH. 2.1658. सन्निशम्य.

c. परि *Caus.* परिशमयामि sedare. GITA-Gov. 7.20.: परिशमितम्.

c. प्र i. q. *simpl.* R. Schl. II. 40.33.: पैरजनाश्रुभिरु अभ्यवहितम् प्रशशाम महोरजः; MAH. 2.1944.: प्रशाम्य भर्तर्षभ. — प्रशान्त sedatus. N. 26.34. A. 9.34. — *Caus.* प्रशमयामि 1) sedare, tranquillare, extinguere. MAH. 3.12978.: प्रविष्टो मानुषेन् देहं सर्वम् प्रशमयाम्य अहम्; MAH. 1.8156.: प्रशमितः खाण्डवे हव्यवाहनः. Interficere, occidere. MAH. 3.2031. Ex-pugnare. A. 9.35.: प्रशाम्य नगरम् (productā vocali, v. *praef.* उप et नि).

c. सम् i. q. *simpl.* R. Schl. II. 66.1.: तम् अग्निम् इव संशान्तम्. *Caus.* sedare, tranquillare. R. Schl. II. 98. 1.: लद्धमण्डु क्रोधमूर्कितं रामः संशमयामास.

2. शम् 10. p. 4. शामयामि, °ये (आलोचने क. आलोचने v.; proprio *Caus.* r. 1. शम्, v. *praef.* नि) videre, conspicere. (Cf. goth. *gaumja* obseruo, video.)

शम् m. (r. शम् s. अ) tranquillitas, praesertim animi, libertas ab animi commotionibus. N. 6.10. BH. 10.4.

शम्बू 1. p. (जटौ) ire, se mouere. — 10. p. (सम्बन्धे) ligare, alligare. Cf. सम्बू.

शम्बर m. *Sambarus Daitjus.*

शय (r. शी s. अ) jacens, dormiens, in fine comp. व. जलेशय, छुच्छय.

शयन n. (r. शी jacere, dormire) lectus. IN. 5.3.

शयान v. शी (gr. 598.).

शय्या f. (r. शी s. या, v. gr. 629.) 1) actio jacendi vel dormiendo. N. 2.4. BH. 11.42. 2) cubile, lectus. HIT. 33.11.

शर (r. शू findere, rumpere s. अ) 1) m. sagitta. DR. 5.19. 8.16. 2) n. aqua.

शरण n. (ut videtur, a perditâ r. शू ire, cf. सू, श्री et v. वे-श, वेशमन्) 1) domus. UR. 35.2. 2) refugium, perfugium, tutela, praesidium. N. 5.15.35. 12.119.

शराय (a praec. s. य, v. gr. 650.) qui refugium, tutelam praebet. N. 12.42. SA. 1.2.

शरदू f. (ut mihi videtur, e शर् aqua et दू pro दू dans a r. दू abjectâ vocali, sicut e.c. in दद्मस् damus pro ददा-मस्, v. sq. et वर्ष) 1) autumnus. A. 9.21. 2) annus. N. 26.25. A. 2.17.

शरदा f. (ut mihi videtur, e शर् e दू dans in fem.) i. q. *praec.*

शरधि m. (e शर् sagitta et धि tenens, v. इष्टुधि) pharetra.

शरभ m. animalis species (*). DR. 4.13.

शरात्र m. (e शर् aqua et श्रात्र tuens, a r. श्रात्र s. अ) 1) operculum. 2) patina. UR. 46.5.

शरासन n. (sagittarum conjectionem habens e शर् sagitta et श्रासन conjectio) arcus. A. 5.25.

शरीर n. (r. शू s. ईर) corpus.

शरीरिन् m. (corpus habens, i.e. inhabitans, a praec. s. इन्) anima. BH. 2.18. (cf. देहिन्).

शर्करा f. 1) glarea. 2) saccharum; Wils.: «Clayed or candied sugar». (Cf. χάλιξ, σάκχαρος, σάκχαρον; lat. calx, calculus, saccharum.)

शर्करावत् (a praec. s. वत्) glareosus. AM.

(*) Wilson: 1) *A fabulous animal, supposed to have eight legs and to inhabit particularly the snowy mountains.* AM. 2) *A young elephant.* 3) *A monkey in Rama's army.* MED. 4) *A camel.* 5) *A grasshopper.* AM. 6) *A locust.* (V. शलभ et cf. gr. καρπός.)